

Equites ac Procuratores, Aloysius Georgius, qui hoc anno eandem dignitatem est adeptus, Antonio a Ponte architecto opus confectum: sexdecim pedes a soli superficie depressa fundamenta; in iis utrimque tigna decem pedum longitudine ad sex millia humo infixæ; ingentia tabulata palmi crassitudine superposita; quæ, lapidibus in Istria montibus excisis eo numero, qui credi vix possit, superinjectis, ad eam molem sustinendam inconcussa atque immota prorsus extitere. Una tantum fornix inducta, tribus viis binisque tabernarum ordinibus distincta, quarum amplior medium, angustiores aliæ latera obtinere.

M. D. LXXXII.

Romæ summo studio de sacro principatu inter Purpuratos concertabatur; atque eo acriori nixu, quod nemo inter competitores extaret, qui vel ætate, vel prudentia, vel usu rerum, vel Principum suffragatione reliquis anteiret. Verum in quem potissimum Philippus inclinaret, cuncti sedulo spectabant, quod ejus in Pontifice cooptando auctoritati Gallia diffensionibus haud parum pondus accessisset, Cardinalium præsertim trepidis atque ambiguis animis, ne, si foederatis adversarentur, in religionis despectæ notam incurrerent. Quapropter quinis ex septem, quorum jam duo, exiguo temporis spatio pontificatu gesto, excefferant, nuncupatis, Paleotto, Novocomensi, Severinate, Columna, Madrucio, reliquos Hispani excludebant; utque compotes voti fierent, qua prece, qua pollicitis, minis aliquando intermixtis, utebantur. Ad absentium quoque gratiam sibi conciliandam, Suesanus Regis legatus per literas Franciscum Jojeusam, Galium Cardinalem, qui, turbata Gallia, Savonam in Liguribus se receperat, Romam evocavit.

Severinatem initio evehere adnituntur, vel quod magno animi ardore Gallicum negotium amplexurus videretur; vel quod vivido animi impetu, egregiaque virtutis opinione ceteris ad amplissimam dignitatem consequendam idoneum magis arbitrentur; vel demum quod, Ferdinando Magno Hetruriæ Duce, ac Montalto Cardinali in eum consentientibus, facile id se

H. Mauroceni T. III.

K

af-